

PROGRAM
ZAJĘĆ WYRÓWNAWCZYCH
Z MATEMATYKI

DLA
KL. I – III LICEUM I TECHNIKUM

Opracował:
mgr Artur Maj

Spis treści

I. Wstęp

II. Opinia o programie

III. Cele programu

IV. Treści nauczania

Klasa I

Klasa II

Klasa III

V. Procedura osiągnięcia celów kształcenia i ewaluacja

VI. Sprawdziany roczne (diagnozujące)

Klasa I

Klasa II

Klasa III

VII. Polecana literatura

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

I. Wstęp

Prezentowany program zajęć wyrównawczych powstał w oparciu o nową Podstawę Programową kształcenia ogólnego z dnia 23 grudnia 2008 r. i przeznaczony jest do nauczania matematyki na zajęciach wyrównawczych dla uczniów mających trudności w nauce.

Opracowany został na podstawie programu Oficyny Wydawniczej * Krzysztof Pazdro z 2012 roku. Program ten jest najczęściej wybierany przez nauczycieli matematyki pracujących w liceach i technicach.

Celem realizacji programu jest poprawa wyników nauczania (wyposażenie ucznia w wiedzę i wykształcenie umiejętności umożliwiających mu kontynuowanie nauki w klasach programowo wyższych lub ukończenia szkoły oraz podjęcia dalszego kształcenia zgodnie z zainteresowaniami).

Opracowany program zawiera szczegółowy rozkład materiału oraz załączniki w postaci sprawdzianów kontrolnych i propozycje ich oceny. Dzięki temu każdy nauczyciel korzystający z tego programu ma wytyczony cel każdej lekcji.

Program ten powinien umożliwić nauczycielowi planowanie i realizację celów procesu dydaktycznego, kierowanie postępami uczniów wymagających pomocy i wsparcia ze strony nauczyciela w zdobywaniu wiadomości i umiejętności matematycznych.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**OPINIA O PROGRAMIE SZKOLNYCH ZAJĘĆ
WYRÓWNAWCZYCH Z MATEMATYKI
DLA UCZNIÓW KLAS I – III SZKOŁY PONADGIMNAZJALNEJ**

Program jest adresowany do uczniów klas I - III czwartego cyklu kształcenia, którzy z różnych powodów mają trudności z opanowaniem programu nauczania matematyki w ramach zajęć edukacyjnych w klasie szkolnej.

Program zawiera:

- a) wstęp,
- b) cele programu,
- c) treści nauczania,
- d) procedury osiągnięcia celów,
- e) ewaluację,
- f) przykładowe sprawdziany diagnozujące,
- g) polecaną literaturę.

Realizacja wyżej wymienionego programu pozwoli uczniom wyrównać zaległości i braki, podwyższyć poziom wiedzy i umiejętności, a także gruntownie powtórzyć materiał realizowany w liceum i technikum. Tym samym podniesie poczucie własnej wartości i wiary w siebie każdego ucznia.

Po przeanalizowaniu tego programu stwierdzam, że jest on zgodny z Podstawą Programową dla czwartego etapu kształcenia i programem Oficyny Wydawniczej Krzysztof Pazdro z 2012 r.

Określone w nim cele edukacyjne oraz tematyka zajęć w pełni pozwolą na osiągnięcie zakładanych celów i uzyskanie przez uczniów zaplanowanych kompetencji. Materiał nauczania jest dostępny dla uczniów i przydatny w praktyce. Zagadnienia, tematy opracowanego programu są poprawne pod względem rzeczowym i językowym. Autor posługuje się właściwą terminologią i językiem przedmiotu.

Lublin, 20.09.2012r.

mgr Irena Lenartowicz

nauczyciel dyplomowany matematyki

Gimnazjum nr 16 im. F. Chopina w Lublinie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

III. Cele programu

Matematyka to dziedzina wiedzy obejmująca wiele węższych dyscyplin naukowych o różnorodnej tematyce i zróżnicowanych metodach badawczych. Jest to obszar wiedzy niezwykle rozległy składający się z wielu innych nauk, funkcjonujących obecnie samodzielnie. Ponad to umiejętności matematyczne są niezbędne do funkcjonowania człowieka w codziennym życiu.

Od 2010 roku matematyka w zakresie podstawowym jest przedmiotem obowiązkowym na egzaminie maturalnym. Zajęcia dodatkowe mają na celu utrwalenie zdobytej wiedzy uczniów, co przyczyni się do poprawy wyników egzaminu dojrzałości.

1. Cele edukacyjne programu

- wyrównanie umiejętności zdobywania, porządkowania, analizowania i przetwarzania informacji;
- rozwijanie umiejętności rozwiązywania prostych zadań matematycznych;
- rozwijanie umiejętności czytania tekstu ze zrozumieniem;
- rozwinięcie wyobraźni przestrzennej;
- rozwijanie pamięci;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- nabycie umiejętności poprawnego analizowania, wnioskowania i uzasadniania;
- precyzyjne formułowanie wypowiedzi;
- pobudzenie aktywności umysłowej uczniów;
- kształtowanie wytrwałości w zdobywaniu wiedzy i umiejętności matematycznych;

2. Cele wychowawcze programu

- wyrabianie systematyczności w pracy;
- motywowanie uczniów do kreatywności i samodzielności;
- kształtowanie postaw dociekliwych, poszukujących i krytycznych;
- nabycie umiejętności dobrej organizacji pracy, właściwego planowania nauki;
- kształtowanie odpowiedzialności za powierzone zadania;
- kształtowanie pozytywnych postaw etycznych (pomoc koleżeńska uczniom mniej zdolnym, piętnowanie nieuczciwości wyrażającej się w ściąganiu, podpowiadaniu itp.);
- rozwijanie umiejętności pracy w zespole;
- kształtowanie postawy dialogu i kultury dyskusji (komunikacja);
- dbanie o estetykę (czytelny rysunek, jasne i przejrzyste rozwiązanie zadań itp.).

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

IV. Treści nauczania

Program zajęć dodatkowych dla liceum i technikum w zakresie podstawowym jest opracowany na 60 godzin lekcyjnych w roku szkolnym. W programie zawarte są godziny przeznaczone na sprawdziany diagnozujące oraz na poprzedzające je powtórzenia wiadomości.

Klasa I

	Dział	Tematy	L. godz.
1.	Elementy logiki. Zbiory. Zbiory liczbowe.		6
		Zdanie logiczne. Zaprzeczenie, koniunkcja, alternatywa, implikacja, równoważność zdań.	2
		Prawa logiczne. Prawa De Morgana.	2
		Działania na zbiorach. Formy zadaniowe.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odróżnić zdanie logiczne od innej wypowiedzi i ocenić jego wartość logiczną; • posługiwać się spójnikami logicznymi i wie, że potoczne rozumienie spójników „i” oraz „lub” może być inne niż znaczenie spójników logicznych „\wedge” , „\vee”; • zaprzeczać zdanie; • odróżniać definicję od twierdzenia; • mając dane twierdzenie w postaci implikacji, zbudować twierdzenie odwrotne do danego twierdzenia; • stosować poznane prawa logiczne; • wyznaczać część wspólną, sumę i różnicę zbiorów oraz dopełnienie zbioru; • wskazać w podanym zbiorze liczby naturalne, całkowite, wymierne, niewymierne; • wykonywać działania na przedziałach; • stosować własności równości i nierówności w zbiorze R oraz rozwiązywać proste równania i nierówności; 			

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2.	Działania na zbiorach liczbowych	8
	Zbiory liczb (naturalnych, całkowitych, wymiernych, niewymiernych)	2
	Prawa działań w zbiorze liczb rzeczywistych.	2
	Równania i nierówności. Wartość bezwzględna.	4

Założone osiągnięcia ucznia:

Uczeń potrafi:

- stosować cechy podzielności liczb naturalnych do znajdowania NWW i NWD (w tym również w celu rozwiązania zagadnień praktycznych);
- sprawnie wykonywać działania na ułamkach;
- wyznaczyć część całkowitą i część ułamkową liczby;
- zaplanować i wykonać obliczenia na liczbach rzeczywistych (w tym z wykorzystaniem praw działań);
- wyznaczać rozwinięcia dziesiętne liczb;
- stosować twierdzenia pozwalające przekształcać w sposób równoważny równania i nierówności;
- stosować pojęcie procentu w obliczeniach;
- wykorzystywać tabele i diagramy do przedstawiania danych;
- obliczyć wartość bezwzględną danej liczby;
- zastosować interpretację geometryczną wartości bezwzględnej;
- zapisać nierówność (równanie) z wartością bezwzględną, znając zbiór rozwiązań tej nierówności (tego równania);
- znaleźć przybliżenie liczby z zadaną dokładnością;
- stosować reguły zaokrąglania liczb;
- stosować pojęcie błędu bezwzględnego i błędu względnego przybliżenia;
- oszacować wartość wyrażenia liczbowego.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

3.	Wyrażenia algebraiczne	9
	Działania na potęgach.	2
	Wzory skróconego mnożenia.	2
	Pierwiastek arytmetyczny. Pierwiastek stopnia nieparzystego z licznym ujemnej.	2
	Określenie i zastosowanie logarytmów.	2
	Przekształcanie wzorów. Średnie.	1

Założone osiągnięcia ucznia

Uczeń potrafi:

- sprawnie wykonywać działania na potęgach o wykładniku naturalnym i całkowitym, stosując odpowiednie prawa;
- zapisywać liczby w postaci wykładniczej $a \cdot 10^k$, gdzie $a \in \langle 1, 10 \rangle$ i $k \in \mathbf{C}$;
- sprawnie wykonywać działania na pierwiastkach, stosując odpowiednie prawa;
- sprawnie posługiwać się wzorami skróconego mnożenia (w tym do rozkładania sum algebraicznych na czynniki);
- usuwać niewymierność z mianownika lub licznika ułamka;
- wykonywać działania na potęgach o wykładniku rzeczywistym (wymiernym i niewymiernym), stosując odpowiednie prawa;
- dowodzić twierdzenia, posługując się dowodem wprost;
- dowodzić twierdzenia, posługując się dowodem nie wprost;
- obliczyć logarytm danej liczby przy danej podstawie;
- stosować w obliczeniach podstawowe własności logarytmu;
- znaleźć przybliżenie liczby zapisanej przy użyciu potęgi i przedstawić je (używając kalkulatora) w notacji wykładniczej;
- sprawnie przekształcać wzory stosowane w matematyce, fizyce, chemii;
- obliczać średnią arytmetyczną, geometryczną, ważoną.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

4	Geometria płaska	6
	Punkt, prosta, odcinek, półprosta, kąt, figura wypukła, figura ograniczona.	1
	Wzajemne położenie prostych na płaszczyźnie, odległość punktu od prostej, odległość między prostymi równoległymi, symetria odcinka, dwusieczna kąta.	1
	Twierdzenia Talesa. Dwie proste przecięte trzecią prostą.	2
	Okrąg i koło. Kąty i koła.	2

Założone osiągnięcia ucznia

Uczeń potrafi:

- określać własności poznanych figur geometrycznych i posługiwać się tymi własnościami;
- wyznaczać odległość dwóch punktów, punktu od prostej, dwóch prostych równoległych;
- konstruować: proste prostopadłe, proste równoległe, symetralną odcinka, dwusieczną kąta;
- określić wzajemne położenie prostej i okręgu;
- korzystać z własności stycznej do okręgu;
- określić wzajemne położenie dwóch okręgów;
- korzystać z własności okręgów stycznych;
- stosować w rozwiązywaniu zadań poznane twierdzenia (m.in. twierdzenie o dwóch prostych przeciętych trzecią prostą, twierdzenie Talesa, twierdzenia dotyczące kątów środkowych, wpisanych w okrąg, dopisanych do okręgu).

5.	Geometria płaska - trójkąty	7
	Podział trójkątów. Suma kątów w trójkącie. Nierówność trójkąta. Odcinek łączący środki dwóch boków w trójkącie.	2
	Twierdzenie Pitagorasa. Twierdzenie odwrotne do twierdzenia Pitagorasa.	2
	Symetralne, dwusieczne. Okrąg wpisany i opisany na trójkącie. Wysokości i środkowe w trójkącie.	2
	Przystawanie i podobieństwo trójkątów.	1

Założone osiągnięcia ucznia

Uczeń potrafi:

- stosować poznane twierdzenia w rozwiązywaniu zadań (w tym m.in. twierdzenie o sumie kątów trójkąta, twierdzenie o odcinku łączącym środki dwóch boków trójkąta, twierdzenie Pitagorasa, twierdzenie odwrotne do twierdzenia Pitagorasa, twierdzenie o wysokościach w trójkącie, twierdzenie o środkowych w trójkącie);
- określić – znając długości boków trójkąta – czy trójkąt jest ostrokątny, prostokątny, czy rozwartokątny;
- opisać okrąg na trójkącie, wpisać okrąg w trójkąt, wyznaczyć promień okręgu wpisanego w trójkąt prostokątny i w trójkąt równoramienny, wyznaczać promień okręgu opisanego na trójkącie prostokątnym i na trójkącie równoramiennym – znając długości boków trójkąta;
- stosować cechy przystawania trójkątów w rozwiązywaniu zadań;
- stosować cechy podobieństwa trójkątów w rozwiązywaniu zadań (w tym również umieszczone w kontekście praktycznym).

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

6.	Trygonometria kąta ostrego	4
	Funkcje trygonometryczne kątów 30° , 45° i 60° .	2
	Podstawowe tożsamości trygonometryczne.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> wyznaczyć funkcje trygonometryczne kąta ostrego w trójkącie prostokątnym; obliczyć miarę kąta ostrego, dla której funkcja trygonometryczna przyjmuje daną wartość (miarę dokładną albo – korzystając z tablic lub kalkulatora – przybliżoną); wyznaczać wartości funkcji trygonometrycznych niektórych kątów wypukłych np. 120°, 135°, 150°; stosować podstawowe związki między funkcjami trygonometrycznymi tego samego kąta wypukłego w rozwiązywaniu zadań; znając wartości jednej funkcji, potrafi wyznaczyć wartości pozostałych funkcji trygonometrycznych tego samego kąta wypukłego; stosować wybrane wzory redukcyjne w rozwiązywaniu zadań; zbudować kąt wypukły, znając wartość jednej z funkcji trygonometrycznych tego kąta. 		
7.	Geometria płaska – pole trójkąta, pole koła	4
	Pole trójkąta.	2
	Pole koła. Pole wycinka koła.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> obliczyć pole figury, wykorzystując podział tej figury na rozłączne części; stosować poznane wzory do obliczania pól trójkątów; stosować wzory na pole trójkąta do wyznaczania wielkości występujących w tych wzorach (np. długości wysokości, długości promienia koła wpisanego w trójkąt, długości promienia okręgu opisanego na trójkącie); zastosować twierdzenie o polach trójkątów podobnych w rozwiązywaniu zadań; zastosować wzór na pole koła i pole wycinka koła w rozwiązywaniu zadań. 		

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

8.	Funkcja i jej własności	10
	Pojęcie funkcji, sposoby jej opisywania i wykresy.	2
	Własności funkcji (dziedzina, zbiór wartości, miejsce zerowe, monotoniczność, funkcje różnowartościowe). Odczytywanie własności funkcji na podstawie wykresu.	2
	Zastosowanie wykresów do rozwiązywania równań i nierówności.	4
	Szkicowanie wykresów. Interpretowanie i przetwarzanie informacji wyrażonych w postaci wykresu funkcji.	2
<u>Założone osiągnięcia ucznia</u>		
Uczeń potrafi:		
<ul style="list-style-type: none"> • odróżnić przyporządkowanie, które jest funkcją, od przyporządkowania, które funkcją nie jest; • opisywać funkcje na różne sposoby (grafem, wzorem, tabelką, wykresem, opisem słownym); • wyznaczyć dziedzinę funkcji liczbowej; • określić zbiór wartości funkcji (proste przykłady); • obliczyć ze wzoru funkcji jej wartość dla danego argumentu; • obliczyć argument funkcji, gdy dana jest wartość funkcji dla tego argumentu; • obliczyć miejsca zerowe funkcji; • określić na podstawie wykresu funkcji: dziedzinę, zbiór wartości, miejsca zerowe, wartość największą i najmniejszą funkcji, maksymalne przedziały, w których funkcja rośnie (maleje, jest stała) oraz zbiory, w których funkcja przyjmuje wartości dodatnie (ujemne); • określić na podstawie wykresu, czy dana funkcja jest różnowartościowa; • sporządzić wykres funkcji spełniającej podane warunki; • stosować poznane wykresy funkcji do rozwiązywania równań i nierówności; • podać opis matematyczny zależności dwóch zmiennych w postaci funkcji; • odczytywać i interpretować informacje na podstawie wykresów funkcji, dotyczące różnych zjawisk, np. przyrodniczych, ekonomicznych, socjologicznych, fizycznych, chemicznych; • przetwarzać informacje wyrażone w postaci wzoru funkcji lub wykresu funkcji. 		
9.	Przekształcanie wykresów funkcji	4
	Przesunięcie równoległe (wzdłuż osi OX i osi OY, przesunięcie o wektor)	2
	Symetria osiowa (względem osi OX i osi OY). Symetria środkowa.	2
<u>Założone osiągnięcia ucznia</u>		
Uczeń potrafi:		
<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = f(x + a)$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = f(x) + b$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = f(x + a) + b$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = -f(x)$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = f(x)$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = f(-x)$; • na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ naszkicować wykres funkcji $y = -f(-x)$. 		
Godziny do dyspozycji nauczyciela (w tym Sprawdzian roczny)		2

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II

	Dział	Temat	L godz.
1.	Funkcja liniowa		10
		Własności funkcji liniowej. Równoległość i prostokątność wykresów funkcji liniowej o współczynnikach kierunkowych różnych od zera.	2
		Równanie pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi. Układy równań pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi.	2
		Zastosowanie układów równań liniowych do rozwiązywania zadań tekstowych.	4
		Nierówność pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi i jej interpretacja geometryczna. Układy nierówności liniowych z dwiema niewiadomymi.	2

Założone osiągnięcia ucznia

Uczeń potrafi:

- wskazać wielkości wprost proporcjonalne oraz określić współczynnik proporcjonalności;
- zastosować proporcjonalność prostą w rozwiązywaniu zadań;
- sporządzić wykres funkcji liniowej i odczytać własności funkcji na podstawie jej wykresu;
- znaleźć wzór funkcji liniowej o zadanych własnościach;
- wykorzystać interpretację współczynników występujących we wzorze funkcji liniowej w rozwiązywaniu zadań;
- wyznaczyć wzór funkcji liniowej, której wykres jest równoległy (prostokątny) do wykresu danej funkcji liniowej;
- stosować pojęcie funkcji liniowej do opisywania zjawisk z życia codziennego;
- naszkicować wykres równania pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi;
- rozwiązywać układy równań pierwszego stopnia z dwiema niewiadomymi oraz interpretować je graficznie;
- rozwiązywać zadania tekstowe prowadzące do układów równań liniowych.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2.	Funkcja kwadratowa	15
	Własności funkcji kwadratowej. Wzór w postaci ogólnej i kanonicznej.	2
	Miejsca zerowe funkcji kwadratowej. Wzór funkcji kwadratowej w postaci iloczynowej.	2
	Szkicowanie wykresów funkcji kwadratowych. Odczytywanie własności funkcji kwadratowej na podstawie wykresu.	2
	Najmniejsza oraz największa wartość funkcji kwadratowej w przedziale domkniętym.	2
	Badanie funkcji kwadratowej – zadania optymalizacyjne.	3
	Równania kwadratowe. Nierówności kwadratowe.	4

Założone osiągnięcia ucznia

Uczeń potrafi:

- odróżnić wzór funkcji kwadratowej od wzorów innych funkcji;
- sporządzić wykres funkcji kwadratowej i podać jej własności na podstawie wykresu;
- wyznaczać współrzędne wierzchołka paraboli i wzór funkcji kwadratowej w postaci kanonicznej;
- przekształcać wykresy funkcji kwadratowych;
- wyznaczyć wzór ogólny funkcji kwadratowej o zadanych własnościach lub na podstawie jej wykresu;
- wyznaczyć miejsca zerowe funkcji kwadratowej i wzór funkcji kwadratowej w postaci iloczynowej;
- sprawnie przekształcać wzór funkcji kwadratowej (z postaci ogólnej do postaci kanonicznej, z postaci iloczynowej do postaci kanonicznej itd.);
- interpretować informacje występujące we wzorze funkcji kwadratowej w postaci kanonicznej, ogólnej i postaci iloczynowej (o ile istnieje);
- sprawnie rozwiązywać równania i nierówności kwadratowe oraz interpretować je graficznie, zapisywać rozwiązania odpowiednich nierówności w postaci sumy przedziałów;
- rozwiązywać zadania tekstowe prowadzące do równań i nierówności kwadratowych;
- wyznaczyć wartość najmniejszą i wartość największą funkcji kwadratowej w przedziale domkniętym;
- rozwiązywać zadania (w tym również umieszczone w kontekście praktycznym) prowadzące do badania funkcji kwadratowej (zadania optymalizacyjne);
- rozwiązywać układy równań prowadzące do równań kwadratowych;
- analizować zjawiska z życia codziennego, opisane wzorem lub wykresem funkcji kwadratowej;
- opisać dane zjawisko za pomocą wzoru funkcji kwadratowej.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

3.	Geometria płaska - czworokąty	4
	Czworokąty (trapezoidy, trapezy, równoległoboki)	2
	Wielokąty. Podobieństwo figur, figury podobne.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługiwać się własnościami czworokątów w rozwiązywaniu zadań; • stosować poznane twierdzenia w rozwiązywaniu zadań dotyczących wielokątów; • stosować funkcje trygonometryczne w rozwiązywaniu zadań geometrycznych dotyczących czworokątów; • stosować własności podobieństwa figur w rozwiązywaniu zadań, w tym umieszczonych w kontekście praktycznym. 		
4.	Geometria płaska – pole czworokąta	6
	Pola figur.	4
	Mapa. Skala mapy.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosować poznane wzory do obliczania pól wielokątów; • stosować twierdzenie dotyczące pól figur podobnych, w tym również umieszczonych w kontekście praktycznym (np. dotyczących planu, mapy, skali mapy); • rozwiązywać zadania z zastosowaniem pól figur płaskich, również z wykorzystaniem funkcji trygonometrycznych. 		

5.	Wielomiany	8
	Działania na wielomianach (dodawanie, odejmowanie, mnożenie)	2
	Rozkładanie wielomianów na czynniki.	2
	Równania wielomianowe.	4
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odróżnić wielomian od innego wyrażenia; • dodać, odjąć i pomnożyć wielomiany; • rozłożyć wielomian na czynniki, stosując poznane wzory skróconego mnożenia, grupowanie wyrazów oraz wyłączenie wspólnego czynnika poza nawias; • rozwiązywać proste równania wielomianowe; • rozwiązywać zadania tekstowe prowadzące do prostych równań wielomianowych. 		
6.	Ułamki algebraiczne. Równania wymierne.	9
	Skracanie i rozszerzanie ułamków algebraicznych. Dodawanie i odejmowanie ułamków algebraicznych.	2
	Mnożenie i dzielenie ułamków algebraicznych.	2
	Równania wymierne – zadania.	4
	Wykres i własności funkcji $y = \frac{a}{x}$. Proporcjonalność odwrotna.	1
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznaczyć dziedzinę ułamka algebraicznego; • skracać, rozszerzać, dodawać, odejmować, mnożyć i dzielić ułamki algebraiczne; • rozwiązywać proste równania wymierne prowadzące do równań liniowych lub kwadratowych; • rozwiązywać zadania tekstowe prowadzące do prostych równań wymiernych; • szkicować wykres funkcji $y = \frac{a}{x}$, dla danego $a \neq 0$; • omówić własności funkcji $y = \frac{a}{x}$, dla danego $a \neq 0$; • przekształcić wykres funkcji $y = \frac{a}{x}$ (stosując poznane przekształcenia wykresów funkcji); • korzystać ze wzoru i wykresu funkcji $y = \frac{a}{x}$ do interpretacji zagadnień związanych z wielkościami odwrotnie proporcjonalnymi. 		

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

7.	Ciągi	6
	Sposoby opisywania ciągów. Monotoniczność ciągów.	1
	Ciąg arytmetyczny. Suma początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego.	2
	Ciąg geometryczny. Suma początkowych wyrazów ciągu geometrycznego.	2
	Lokaty pieniężne i kredyty bankowe.	1
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • określać ciąg wzorem ogólnym; • wyznaczać wyrazy ciągu określonego wzorem ogólnym; • narysować wykres ciągu i podać własności tego ciągu na podstawie wykresu; • zbadać monotoniczność ciągu; • zbadać, czy dany ciąg jest ciągiem arytmetycznym; • wyznaczyć ciąg arytmetyczny na podstawie wskazanych danych; • wyznaczyć sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego; • rozwiązywać zadania tekstowe z wykorzystaniem własności ciągu arytmetycznego; • zbadać, czy dany ciąg jest ciągiem geometrycznym; • wyznaczyć ciąg geometryczny na podstawie wskazanych danych; • wyznaczyć sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego; • rozwiązywać zadania tekstowe z wykorzystaniem własności ciągu geometrycznego; • rozwiązywać zadania stosując wzory na n-ty wyraz i sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego i ciągu geometrycznego, również umieszczone w kontekście praktycznym; • stosować procent prosty i procent składany w zadaniach dotyczących oprocentowania lokat i kredytów. 		
Godziny do dyspozycji nauczyciela (w tym Sprawdzian roczny)		2

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa III

	Dział	Temat	L godz.
1.	Potęgi. Logarytmy. Funkcja wykładnicza		10
		Funkcja wykładnicza i jej własności.	2
		Proste równania wykładnicze. Proste nierówności wykładnicze.	2
		Zastosowanie funkcji wykładniczej do rozwiązywania zadań umieszczonych w kontekście praktycznym.	4
		Proste równania logarytmiczne.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosować własności działań na potęgach w rozwiązywaniu zadań; • rozwiązywać proste równania i nierówności wykładnicze; • posługiwać się funkcjami wykładniczymi do opisu zjawisk fizycznych, chemicznych, biologicznych, a także w zagadnieniach osadzonych w kontekście praktycznym; • obliczać logarytm liczby dodatniej; • stosować własności logarytmów w rozwiązywaniu zadań; • rozwiązywać proste równania logarytmiczne, korzystając z definicji logarytmu. 			
2.	Elementy geometrii analitycznej		16
		Wektor w układzie współrzędnych. Długość odcinka. Współrzędne środka odcinka.	2
		Równanie kierunkowe prostej. Równanie ogólne prostej.	2
		Równoległość i prostopadłość prostych w układzie współrzędnych.	2
		Odległość punktu od prostej.	2
		Zastosowanie własności symetrii osiowej względem osi układu współrzędnych oraz symetrii środkowej względem punktu $(0, 0)$ do rozwiązywania zadań.	4
		Zastosowanie poznanych wiadomości oraz własności trójkątów i czworokątów do rozwiązywania zadań z geometrii analitycznej.	4
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastosować informacje o wektorze w układzie współrzędnych do rozwiązywania prostych zadań; • wyznaczyć równanie prostej przechodzącej przez dwa dane punkty (w postaci kierunkowej lub ogólnej); • rozwiązywać zadania z geometrii analitycznej z wykorzystaniem poznanych wzorów oraz przekształceń geometrycznych, takich jak: symetria osiowa względem osi układu współrzędnych oraz symetria środkowa względem punktu $O(0, 0)$; • rozwiązywać zadania z geometrii analitycznej dotyczących własności trójkątów i czworokątów. 			

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

3.	Elementy kombinatoryki i rachunku prawdopodobieństwa.	7
	Reguła mnożenia. Reguła dodawania.	2
	Doświadczenie losowe. Zdarzenia. Działania na zdarzeniach.	2
	Obliczanie prawdopodobieństwa.	3
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosować regułę mnożenia i regułę dodawania w zadaniach; • obliczać prawdopodobieństwa zdarzeń losowych na podstawie twierdzenia o prawdopodobieństwie klasycznym; • stosować własności prawdopodobieństwa w rozwiązywaniu zadań; • wykorzystać sumę, iloczyn i różnicę zdarzeń do obliczania prawdopodobieństwa. 		
4.	Elementy statystyki opisowej.	4
	Średnia z próby. Mediana z próby i moda z próby.	2
	Wariancja i odchylenie standardowe.	2
<p><u>Założone osiągnięcia ucznia</u></p> <p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obliczać średnią arytmetyczną, średnią ważoną, medianę, odchylenie standardowe z próby; • odczytywać i interpretować dane empiryczne z tabel, diagramów i wykresów; • przeprowadzać analizę ilościową przedstawionych danych; • porównywać i określać zależności między odczytanymi danymi. 		

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

5.	Geometria przestrzenna	22
	Rzut równoległy na płaszczyznę. Rysowanie figur płaskich w rzucie równoległym na płaszczyznę.	2
	Prostopadłość prostych i płaszczyzn w przestrzeni. Rzut prostokątny na płaszczyznę.	2
	Twierdzenie o trzech prostych prostopadłych. Kąt między prostą i płaszczyzną. Kąt dwuścienny.	4
	Graniastosłupy. Ostrosłupy.	4
	Siatki wielościanu. Pole powierzchni wielościanu.	2
	Objętość figury przestrzennej. Objętość wielościanów.	4
	Bryły obrotowe. Pole powierzchni brył obrotowych. Objętość brył obrotowych.	4
<u>Założone osiągnięcia ucznia</u>		
Uczeń potrafi:		
<ul style="list-style-type: none"> • stosować twierdzenie o trzech prostych prostopadłych; • poprawnie narysować graniastosłup, ostrosłup lub bryłę obrotową w rzucie; • rozpoznać w graniastosłupach i ostrosłupach kąty między odcinkami (np. krawędziami i przekątnymi itp.) oraz obliczyć miary tych kątów; • rozpoznać w graniastosłupach i ostrosłupach kąt między odcinkami i płaszczyznami (między krawędziami i ścianami, przekątnymi i ścianami) oraz obliczyć miary tych kątów; • rozpoznać w walcach i stożkach kąt między odcinkami oraz kąt między odcinkami i płaszczyznami (np. kąt rozwarcia stożka, kąt między tworzącą a podstawą) oraz obliczyć miary tych kątów; • rozpoznać w graniastosłupach i ostrosłupach kąt między ścianami; • stosować wiedzę z trygonometrii do obliczania długości odcinków oraz miar kątów; • wyznaczać pola i objętości graniastosłupów, ostrosłupów i brył obrotowych; • obliczyć (w prostych przypadkach) pole przekroju prostopadłościanu. 		
Godziny do dyspozycji nauczyciela (w tym Sprawdzian roczny)		1

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

V. Procedura osiągnięcia celów kształcenia.

Sposoby osiągania celów edukacyjnych powinny być dostosowane do indywidualnych potrzeb uczniów. Istnieją różne metody przekazywania wiedzy:

- podająca: praca z tekstem, pogadanka,
- problemowa: rozwiązywanie zadań o podwyższonym stopniu trudności,
- praca z tekstem matematycznym: praca z podręcznikiem, wykorzystaniem słowników, encyklopedii, praca z komputerem,
- rozwiązywanie ciągu zadań.

Do wyżej wymienionych metod można wybrać różne formy organizacji zajęć np.:

- praca całą grupą,
- praca w mniejszych grupach,
- praca indywidualna.

W przypadku uczniów o dużych brakach edukacyjnych należy stosować indywidualne metody nauczania przygotowujące do pracy w grupach.

Zróżnicowane formy zajęć mają na celu aktywizację uczniów i wzbudzać ich zainteresowanie.

Ewaluacja

Ewaluacja programu następuje poprzez :

- monitorowanie obecności uczniów na zajęciach,
- śledzenie wyników osiąganych na sprawdzianach, pracach klasowych

Narzędziami ewaluacji będą:

- ✓ Testy diagnozujące po każdej klasie – sprawdzające wiedzę i umiejętności uczniów na końcu roku szkolnego
- ✓ Ocena śródroczna i końcoworoczna z matematyki
- ✓ Wyniki próbnych egzaminów maturalnych w klasie 3

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

VI. Sprawdziany diagnozujące.

Sprawdzian roczny

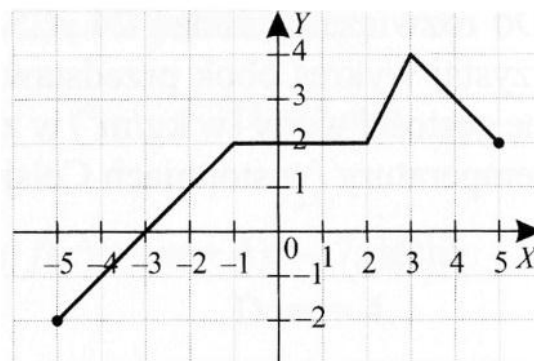
Klasa I

- Zbiorem rozwiązań nierówności $|x+2| \leq 5$ jest przedział:
 - $\langle -3; 7 \rangle$
 - $\langle -7; 3 \rangle$
 - $\langle 0; 3 \rangle$
 - $\langle -3; 3 \rangle$
- W 210 kg nasion zanieczyszczenia stanowią 8%. Ile kg zanieczyszczeń należy usunąć, aby nasiona zawierały 3,4% zanieczyszczeń?
 - 9,66 kg
 - 10 kg
 - 7,14 kg
 - 16,8 kg
- Dane są zbiory $A = \{1; 5\}$, $B = \{4; 7\}$ i $C = \{5; 7\}$. Jeżeli $D = A \cup (B \cap C)$, jaki jest zbiór D?
 - $\{1; 7\}$
 - $\{1; 5\}$
 - $\{1; 7\}$
 - $\{4; 7\}$
- Sinus kąta $\alpha \in (\pi; \frac{3\pi}{2})$ jest o $\frac{\sqrt{2}}{2}$ większy od cosinusa tego kąta. $\cos \alpha$ wynosi:
 - $\cos \alpha = \frac{-\sqrt{6} - \sqrt{2}}{4}$
 - $\cos \alpha = \frac{-\sqrt{2} - \sqrt{6}}{4}$
 - $\cos \alpha = \frac{-\sqrt{2} - \sqrt{6}}{2}$
 - $\cos \alpha = \frac{\sqrt{2} + \sqrt{6}}{4}$
- Średnia geometryczna liczb 1, 12, 18 jest równa:
 - 6
 - $10\frac{1}{3}$
 - $6\sqrt{6}$
 - 15,5
- Po usunięciu niewymierności z mianownika ułamka $\frac{\sqrt{3}-1}{\sqrt{3}+1}$ otrzymamy liczbę:
 - $\frac{2}{(\sqrt{3}+1)^2}$
 - $2 - \sqrt{3}$
 - $\frac{(\sqrt{3}+1)(\sqrt{3}-1)}{4}$
 - $4 - \sqrt{3}$

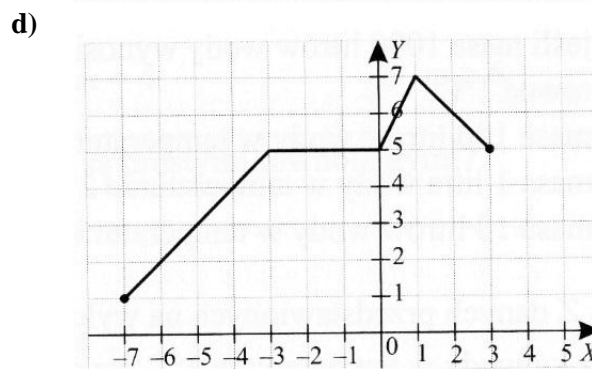
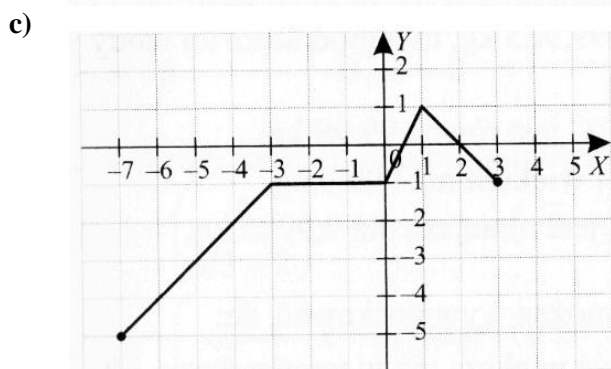
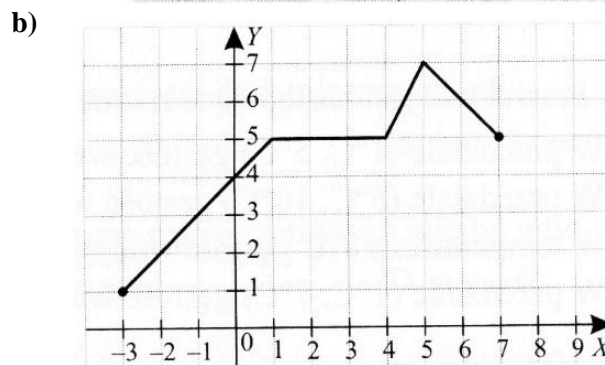
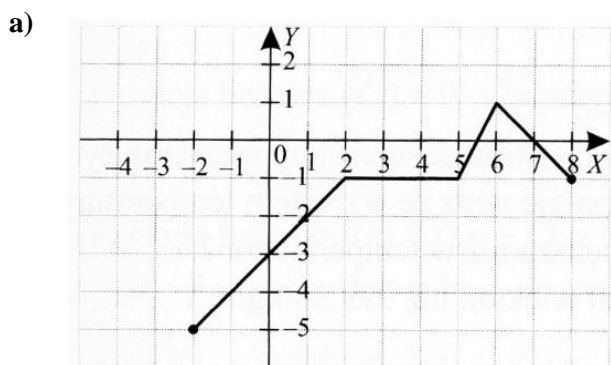

7. Funkcja f określona jest wzorem: $f(x) = \sqrt{-x^2 - 6x - 5}$. Dziedzina tej funkcji jest:

- a) $\langle -5; -1 \rangle$
- b) $\langle -6; 1 \rangle$
- c) $\langle -1; 5 \rangle$
- d) $\langle -5; 1 \rangle$

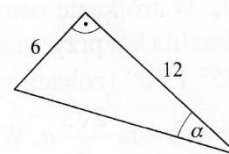

8. Rysunek obok przedstawia wykres $y = f(x)$. Wykres funkcji $y = f(x + 2) - 3$ przedstawia rysunek:

9. W trójkącie prostokątnym, przedstawionym na rysunku obok, kąt α spełnia warunek:

- a) $\alpha \in (0^\circ, 30^\circ)$
- b) $\alpha \in (30^\circ, 45^\circ)$
- c) $\alpha \in 30^\circ$
- d) $\alpha \in 45^\circ$

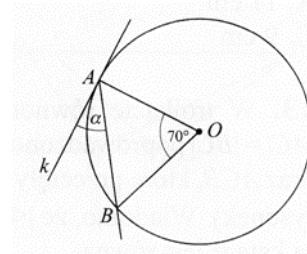

10. Dana jest prosta k o równaniu $y = -2x + 3$. Który z punktów należy do prostej k :

- a) $P = (-21, 10)$
- b) $P = (13, -21)$
- c) $P = (17, -31)$
- d) $P = (5, 7)$

11. Dany jest okrąg o środku w punkcie O . Prosta k jest styczna do okręgu w punkcie A (rys. obok). Miara kąta AOB wynosi 70° . Wobec tego miara kąta α jest równa:

- a) 20°
- b) 30°
- c) 25°
- d) 35°

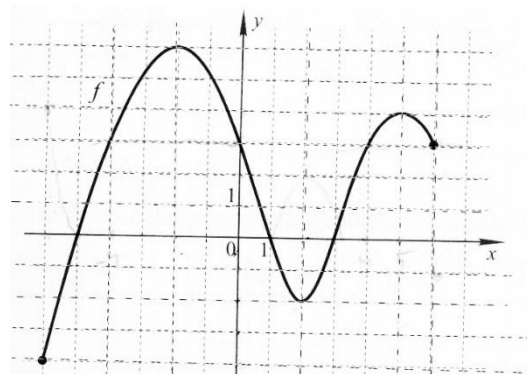

12. Punkty $A=(1,2)$, $B=(13,4)$, $C=(7,10)$ są wierzchołkami trójkąta. Długość boku BC wynosi:

- a) $6\sqrt{2}$
- b) $\sqrt{6}$
- c) 6
- d) $4\sqrt{2}$

13. Korzystając z wykresu funkcji f , wykonaj poniższe polecenia.

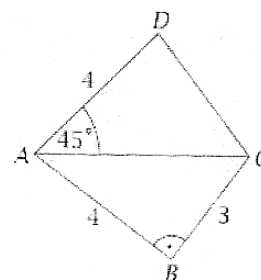
- a) Określ dziedzinę funkcji f .
- b) Podaj miejsca zerowe funkcji f .
- c) Narysuj wykres funkcji $g=|f(x)|$

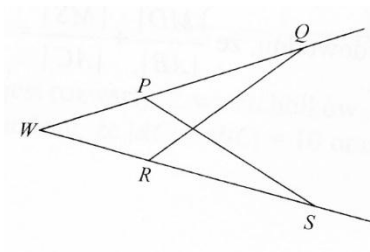
14. Marcin, który ostatnio zjadał dwie tabliczki czekolady dziennie, postanowił od jutra codziennie jeść o 5% czekolady mniej niż dnia poprzedniego.

- a) Ile czekolady powinien zjeść Marcin siódmego dnia po podjęciu postanowienia?
- b) O ile procent dziennie Marcin powinien zmniejszać porcję zjadanej czekolady aby po tygodniu zjadać mniej niż 1 tabliczkę? Wynik zaokrąglaj do 0,1% tabliczki.

15. Oblicz pole czworokąta $ABCD$ przedstawionego na rys. obok.

16. Na jednym ramieniu kąta o wierzchołku W wybrano dwa punkty P i Q , a na drugim ramieniu punkty R i S tak, że $|WP|=|WR|$ i $|WQ|=|WS|$. Wykaż, że trójkąty WPS i WQR są przystające.

Rozwiązania:

Nr	Rozwiązanie	Punktacja
1.	B	1
2.	B	1
3.	C	1
4.	B	1
5.	A	1
6.	B	1
7.	A	1
8.	C	1
9.	A	1
10.	C	1
11.	D	1
12.	A	1
13.	a) $\langle -6; 6 \rangle$ b) -5, 1, 3	a) 1 b) 1 c) 1
14.	a) Wskazówka: ilości czekolady zjedzonej w kolejnych dniach tworzą ciąg geometryczny, w którym $a_1=2$, $q=0,95$. b) Wskazówka: Rozwiąż nierówność $2(1-\frac{p}{100})^7 < 1$	a) 2 b) 3
15.	$ AC =5$, $P_{\triangle ACD} = \frac{1}{2} * 5 * 4 \sin 45^\circ = 5\sqrt{2}$; $P_{\triangle ABC} = \frac{1}{2} * 4 * 3 = 6$; $P_{ABCD} = 5\sqrt{2} + 6$	2
16.	Wskazówka: zastosuj cechę (bkb) przystawiania trójkątów.	3
	Razem	25

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Sprawdzian roczny

Klasa II

1. Malejącą funkcję liniową opisuje wzór:

a) $f(x) = (\sqrt{2} - 1)x - 1$

b) $g(x) = (2 - \sqrt{2})x + 1$

c) $h(x) = (\pi - 3)x - 1$

d) $k(x) = (3 - \pi)x + 1$

2. Układ równań $\begin{cases} 3x - y = 4 \\ x + 7y = 6 \end{cases}$:

a) ma tylko jedno rozwiązanie

b) ma tylko dwa rozwiązania

c) ma nieskończenie wiele rozwiązań

d) nie ma rozwiązań

3. Wzór funkcji kwadratowej $f(x) = -2x^2 + 4x + 30$ w postaci iloczynowej to:

a) $f(x) = (x + 3)(x - 5)$

b) $f(x) = -2(x - 3)(x + 5)$

c) $f(x) = -2(x + 3)(x - 5)$

d) $f(x) = -2(x - 3)(x - 5)$

4. Zbiorem rozwiązań nierówności $\frac{2}{x} > 1$, gdzie $x \neq 0$, jest:

a) $(-\infty; 2)$

b) $(2; +\infty)$

c) $(0; 2)$

d) $(-\infty; 0) \cup (2; +\infty)$

5. Przekątne prostokąta mają długość 6 cm i przecinają się pod kątem 30° . Pole prostokąta jest równe:

a) 9

b) 12

c) 18

d) 36

6. Dane są wielomiany $W(x) = -2x^3 + 4x$ oraz $F(x) = 5x^3 - 2x^2 + 4x$. Wielomian $W(x) - F(x)$ jest równy:

a) $-7x^3 + 2x^2$

b) $-7x^3 - 2x^2 + 8x$

c) $-7x^3 - 2x^2$

d) $3x^3 - 2x^2$

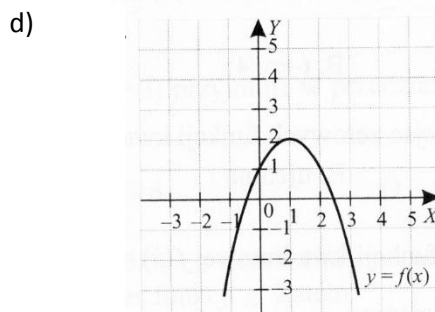
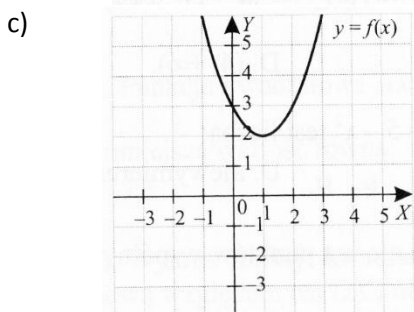
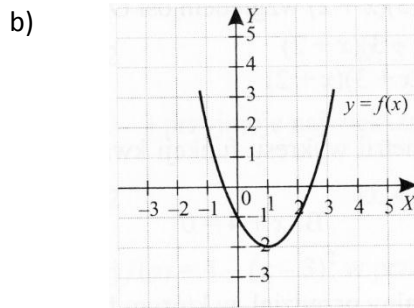
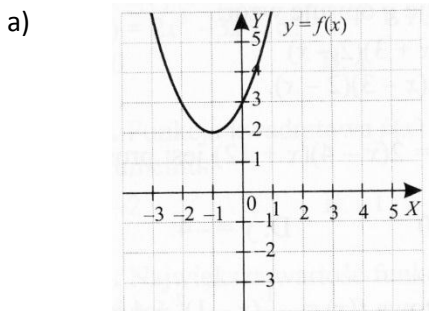
UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

7. Prostokątna działka na planie, sporządzonym w skali 1 : 1000, ma wymiar 15 cm na 20 cm. Ile hektarów ma ta działka w rzeczywistości:
- 5 ha
 - 3 ha
 - 30 ha
 - 0,3 ha
8. Ile przekątnych ma ośmiokąt?
- 10
 - 16
 - 20
 - 24
9. Jaka jest wartość funkcji $f(x) = -x^2 + 3x - 2$ dla argumentu $x = \sqrt{3} + 2$?
- $3 + \sqrt{3}$
 - $\sqrt{3} - 3$
 - $-3 - \sqrt{3}$
 - $2\sqrt{3}$
10. Liczby $2a - 3$, a , $2a + 3$ w podanej kolejności tworzą ciąg geometryczny. Wyznacz a :
- $\sqrt{3}$
 - $-\sqrt{3}$
 - $\sqrt{3}$ lub $-\sqrt{3}$
 - 3
11. Stosunek długości przekątnych rombu o boku 17 cm jest równy 5:3. Pole rombu wynosi:
- 255 cm^2
 - 300 cm^2
 - 155 cm^2
 - 55 cm^2

12. Wykres funkcji kwadratowej $f(x) = (x - 1)^2 + 2$ przedstawiony jest na rysunku:

13. Kąt ostry między przekątnymi równoległoboku KLMN ma miarę 60° . Przekątna KM ma długość 6, a przekątna LN jest prostopadła do boku KN. Oblicz długości boków równoległoboku.

14. Wielomian $W(x) = ax^3 + bx^2 - 9x - 10$ jest podzielny przez dwumian $x - 2$ i przez dwumian $x + 1$.

a) Znajdź współczynniki a i b .

b) Oblicz odwrotność sumy kwadratów pierwiastków wielomianu $W(x)$.

15. Supermarket sprzedając jabłka w cenie 3 zł za kilogram, dziennie sprzedawał 400 kg. Zauważono, że przy obniżce ceny o każde 10 gr sprzedaż rośnie o 100 kg. Supermarket kupuje jabłka od sadownika po 1,20 zł za kilogram, a inne koszty (magazynowanie, utrzymanie stoiska itp.) przypadające na 1 kg jabłek wynoszą 20 gr. Przy jakiej cenie jabłek dzienna sprzedaż przyniesie największy zysk?

16. Liczby $2x - 2$, x^2 , $4x - 2$ tworzą (w podanej kolejności) ciąg arytmetyczny i są trzema początkowymi wyrazami czterowyrazowego ciągu (a_n) . Oblicz czwarty wyraz ciągu (a_n) wiedząc, że liczby a_2 , a_3 , a_4 są trzema kolejnymi wyrazami pewnego ciągu geometrycznego.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Rozwiązania

Nr zad	Rozwiązanie	Punkty
1.	C	1
2.	A	1
3.	C	1
4.	C	1
5.	A	1
6.	A	1
7.	B	1
8.	C	1
9.	C	1
10.	C	1
11.	A	1
12.	C	1
13.	$\frac{3\sqrt{3}}{2}$ $\frac{3\sqrt{7}}{2}$	2
14.	a) a=2, b=3 b) $\frac{4}{45}$	a) 2 b) 2
15.	2 zł 40 gr	3
16.	$a_4 = 4$ (gdy $x = 1$) lub $a_4 = 9$ (gdy $x = 2$)	4
	Razem	25

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Sprawdzian roczny Klasa 3

1. Wykresy funkcji wykładniczych $y = 10^x$ oraz $y = 0,1^x$ przecinają się w punkcie o współrzędnych:
 - a) (1, 0)
 - b) (0, 1)
 - c) (0, 0)
 - d) (1, 1)

2. Liczba $(16^3 * 4)^5$ zapisana jako potęga liczby 2 ma postać:
 - a) 2^{70}
 - b) 2^{25}
 - c) 2^{17}
 - d) 2^{14}

3. Mediana liczb: 4, 4, 3, 2, 1, 4, 3, 3, 4, 1, 2, 2, 3, 4 jest równa:
 - a) 3
 - b) 4
 - c) 3,5
 - d) 2

4. Rozpatrujemy rzut dwiema kostkami do gry: jedną sześcienną i jedną czworościenną (na ściankach oczka od jednego do czterech). Ile jest wyników takich rzutów, w których iloczyn wyrzuconych oczek jest liczbą nieparzystą?
 - a) 3
 - b) 5
 - c) 6
 - d) 9

5. Na ile sposobów może ustawić się w kolejce do kasy 7 osób: trzy kobiety i czterech mężczyzn?
 - a) $3! * 4!$
 - b) $3! + 4!$
 - c) $3 * 4$
 - d) $7!$

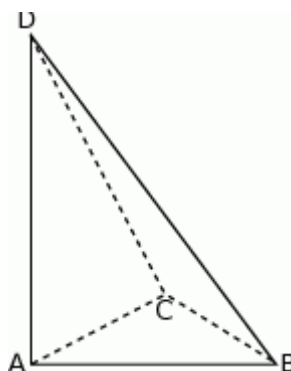
6. Niech A i B oznaczają zdarzenia zawarte w przestrzeni Ω . Jeśli $P(A) = P(B) = 0,5$ i $P(A \cap B) = 0,2$ to:
 - a) $P(A \cup B) = 1$
 - b) $P(A \cup B) = 0,8$
 - c) $P(A \cup B) = 0,7$
 - d) $P(A \cup B) = 0,3$

7. Liczba wierzchołków pewnego ostrosłupa jest o 4 mniejsza od liczby krawędzi. Podstawą tego ostrosłupa jest:
- trójkąt
 - czworokąt
 - pięciokąt
 - sześciokąt
8. Przekątna przekroju osiowego walca ma długość 4 i tworzy z tworzącą walca kąt 30° . Obwód podstawy tego walca jest równy:
- π
 - 2π
 - $2\sqrt{3}\pi$
 - 4π
9. Proste opisane równaniami $4x + 3y - 36 = 0$ i $3x - 4y - 52 = 0$:
- są równoległe
 - są prostopadłe
 - przecinają się w punkcie o współrzędnych (4; 3)
 - mają nieskończenie wiele punktów wspólnych
10. Odcinek MP o końcach w punktach M(-3; 1) i P(2; -4) ma długość:
- $\sqrt{10}$
 - $5\sqrt{2}$
 - $\sqrt{34}$
 - $\sqrt{26}$
11. Liczba $\log_{\frac{1}{3}} 27^3 \sqrt{9}$ jest równa:
- $-4\frac{1}{2}$
 - $-3\frac{2}{3}$
 - 18
 - 9.
12. Przekątna przekroju osiowego walca ma długość 12 i tworzy z wysokością walca kąt 30° . Obwód podstawy tego walca jest równy:
- $6\sqrt{3}\pi$
 - 18π
 - 6π
 - $(1 + \sqrt{3})$.

13. W pudełku zmieszano 30 ziaren fasoli, 20 ziaren ciecierzycy i 50 ziaren grochu.
- Losujemy jedno ziarenko. Jakie jest prawdopodobieństwo wylosowania ziarenka ciecierzycy?
 - Jako pierwsze wylosowano ziarenko fasoli. Jakie jest prawdopodobieństwo, że drugim wylosowanym ziarenkiem nie będzie ziarenko fasoli?
 - Z pudełka usunięto po 10% ziarenek każdego rodzaju. Jakie jest prawdopodobieństwo wylosowania ziarenka fasoli?
14. W układzie współrzędnych dane są dwa punkty: $A = (-2, 2)$ i $B = (4, 4)$.
- Wyznacz równanie symetralnej odcinka AB.
 - Prosta AB oraz prosta o równaniu $3x - 2y - 11 = 0$ przecinają się w punkcie C. Oblicz współrzędne punktu C.
15. Oblicz wysokość prostopadłościanu, którego podstawa jest prostokątem o wymiarach 3 i 4, a pole powierzchni całkowitej wynosi 94.
16. Podstawą ostrosłupa ABCD jest trójkąt ABC. Krawędź AD jest wysokością ostrosłupa (zobacz rysunek).

Oblicz objętość ostrosłupa ABCD, jeśli wiadomo, że $|AD| = 12$, $|BC| = 6$, $|BD| = |CD| = 13$.

Rozwiązania

Nr zad	Rozwiązanie	Punkty
1.	B	1
2.	A	1
3.	A	1
4.	C	1
5.	D	1
6.	B	1
7.	C	1
8.	B	1
9.	B	1
10.	B	1
11.	B	1
12.	C	1
13.	a) $\frac{1}{5}$ b) $\frac{70}{99}$ c) $\frac{3}{10}$	a) 1 b) 1 c) 1
14.	a) $y = -3x + 6$ b) $C = (7,5)$	a) 3 b) 2
15.	5	2
16.	48	3
	Razem	25

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

VII. Polecana literatura.

1. „Matematyka. Podręcznik do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 1”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
2. „Matematyka. Podręcznik do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 2”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
3. „Matematyka. Podręcznik do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 3”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
4. „Matematyka. Zbiór zadań do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 1”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
5. „Matematyka. Zbiór zadań do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 2”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
6. „Matematyka. Zbiór zadań do liceów i techników, Zakres podstawowy. Klasa 3”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda;
7. „Powtórka przed maturą, Matematyka. Zadania, Zakres podstawowy”
Marcin Kurczab, Elżbieta Kurczab, Elżbieta Świda, Małgorzata Przeniosło;
8. „Matura z matematyki 2010-..., Poziom podstawowy i rozszerzony część I”
Andrzej Kiełbasa, Piotr Łukasiewicz;
9. „Matura z matematyki 2010-..., Poziom podstawowy i rozszerzony część II”
Andrzej Kiełbasa;

